

การเปรียบเทียบ การสนับสนุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างชุมชนชนบท ในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

The comparison of Elderly support by Local Authority between communities area

In Japan and Thailand.

จุฬารัตน์ โสตะ พรณี บัญชรหัตถกิจ รุจิรา ดวงสงค์ นิรมล เมืองโสม ปาริชา นิพนพานนท์

หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

chusot@kku.ac.th 086-2389779

การวิจัยแบบพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสนับสนุนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน ของประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก การศึกษาเอกสาร และการสังเกต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแนวคำถามเชิงคุณภาพ และแนวทางการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็น บุคลากรด้านสุขภาพและผู้นำชุมชนและผู้สูงอายุ ในชุมชน เมืองทะมะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น แกนนำจำนวน 10 คน ผู้สูงอายุ 30 คน และ เทศบาลตำบล โนนสะอาด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น แกนนำ 10 คน ผู้สูงอายุ 50 คน ผลการวิจัยพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งสองประเทศ ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนผู้สูงอายุทั้งด้าน ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข โดยในเมืองทะมะ มีกลุ่มแกนนำที่เข้มแข็ง มีผู้สูงอายุที่เป็นจิตอาสา ดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยตนเอง แต่ในประเทศ การจัดกิจกรรมต่างๆ ดำเนินการโดยบุคลากรสาธารณสุข ของเทศบาลตำบล และของโรงพยาบาลที่ดูแลเครือข่าย ผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่นส่วนมาก เป็นผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลาย อายุ 70-90 ปีเป็นส่วนใหญ่ แต่ในประเทศไทย ผู้สูงอายุส่วนมากอยู่ในวัยต้นและวัยกลาง อายุ 60-70 ปี ผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่น ส่วนมากแข็งแรง ปัจจุบัน เทศบาลตำบลน้ำพอง กำลังพัฒนาโดยมีประเทศญี่ปุ่นเป็นแม่แบบ มีการศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น ได้รับการสนับสนุนอาคารเอนกประสงค์ และการบริหารจัดการเพื่อการดูแลผู้สูงอายุและผู้ป่วยเรื้อรังแบบไปกลับจากรัฐบาลญี่ปุ่น โดยมีสม. หรืออาสาสมัครผู้สูงอายุไปเยี่ยม ดูแลช่วยเหลือที่บ้าน ซึ่งผู้สูงอายุไทย มีรายรับจากรัฐบาล เดือนละ 600-900 บาท แต่ผู้สูงอายุญี่ปุ่น ได้ฝากเงินประกันสังคมเมื่ออยู่ในวัยทำงาน และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากรัฐบาล เดือนละ 15,000 บาท แต่ค่าครองชีพในประเทศญี่ปุ่นสูงกว่าประเทศไทยมาก แต่ผู้สูงอายุญี่ปุ่นพยายามทำงานหารรายได้ รวมทั้งมีองค์กรที่ส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุ อย่างไรก็ตามผู้สูงอายุญี่ปุ่น มีจิตสาธารณะสูง และมีการพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับสูง ขณะที่ในสังคมไทย ผู้สูงอายุ ยังมีภาวะพึ่งพิงสูงทั้งด้านการเงิน และกิจกรรมต่างๆ การส่งเสริมผู้สูงอายุไทย ให้เปลี่ยนแนวคิดจากภาวะพึ่งพิงให้เป็นพึ่งพาตนเองมากขึ้นจะเป็นพลังสำคัญของสังคม อีกทั้งการส่งเสริมการมีรายได้เสริม การทำกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การสร้างจิตสาธารณะต่อส่วนรวม เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

คำสำคัญ : ผู้สูงอายุ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การสนับสนุน